

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ

Poslovni broj: P-1191/2023-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj, po sutkinji ovog suda Mirjani Urlić, u pravnoj stvari tužitelja Nikše Radića, OIB: 29430297217, Makarska, Vukovarska 24, zastupan po punomoćniku Željku Ravliću, odvjetniku u Makarskoj, protiv tužene Sonje Radić, OIB: 22719198507, Makarska, Vukovarska 24, zastupana po punomoćnicama Andrei Alemani i Ani Štrbac Agić, odvjetnicama u Makarskoj, radi isplate, nakon provedene glavne i javne raspravne zaključene dana 24. kolovoza 2026., u nazočnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja Željka Ravlića, odvjetnika u Makarskoj, te punomoćnice tuženika Andree Alemani, odvjetnice u Makarskoj, dana 5. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženoj Sonji Radić, OIB: 22719198507, Makarska, Vukovarska 24, da isplati tužitelju Nikši Radiću, OIB: 29430297217, Makarska, Vukovarska 24, iznos od 9.982,74 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana podnošenja tužbe 09.11.2023, pa do isplate, po stopi koja se određuje sukladno članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno za svako polugodište uvećavanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se nalaže se tuženoj Sonji Radić, OIB: 22719198507, Makarska, Vukovarska 24, da isplati tužitelju Nikši Radiću, OIB: 29430297217, Makarska, Vukovarska 24, tražbinu preko iznosa od 9.982,74 eura, do 17.348,14 eur (iznos od 7.365,40 eur) zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

III. Nalaže se tuženoj da tužitelju naknadi troškove ovog postupka u iznosu od 278,43 eur zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje sukladno članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno za svako polugodište uvećavanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj ovom sudu 9. studenog 2023. navodi se kako su stranke bivši bračni drugovi, čiji brak je razveden 24.02.2021. Za vrijeme trajanja braka stranke su Ugovorom o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama K.O. Makarska-Makar od 26.07.2017. podigle kredit kod OTP banke d.d. u iznosu od 340.000,00 HRK, s pripadajućim kamatama, i s rokom otplate od 10 godina (120 obroka). Kao sredstvo osiguranja vraćanja kredita banka je upisala hipoteku na nekretnini označenoj sa: 5. Suvlasnički dio: 99/504 etažno vlasništvo (E-5) dijela č. zem. 1735/4, ZU 1892, K.O. Makarska-Makar, s kojim suvlasničkim dijelom je nedjeljivo povezano vlasništvo posebnog dijela na stanu u visokom potkrovlju zgrade, označenog u Elaboratu etažiranja S 4 i osjenčanog žutom bojom, koji se sastoji od hodnika, dvije sobe, blagovaonice + dnevnog boravka, kuhinje i kupaonice, ukupne neto korisne površine 94,63 m² a koje vlasništvo se proteže na dva balkona kao sporedne dijelove, sve označeno u Elaboratu etažiranja i osjenčano žutom bojom, ukupne neto korisne površine 4,10 m², koja je danas vlasništvo tužene, a ista joj je pripala u vlasništvo nakon dogovora stranaka o uređenju njihovih imovinskih odnosa. Novčana sredstva koja su ostvarena naprijed navedenim kreditom, sukladno odredbama Obiteljskog zakona, predstavljaju bračnu stečevinu stranaka, na jednake dijelove, a isto tako i obveza vraćanja kredita tereti stranke na jednak dijelove. Tužitelj je do sada, sam, iz vlastitih sredstava otplatio 76 rate kredita u iznosu od 34.696,28 EUR-a, u kojoj otplati je tužena trebali sudjelovati s ½ iznosa ili 17.348,14 EUR-a. Tužena je dužna, sukladno odredbi članka 44. st. 2. Obiteljskog zakona, naknaditi tužitelju ½ isplaćenog iznosa od 34.696,28 EUR-a, koji je isti platio OTP banki d.d. po Ugovoru o kreditu od 26.07.2017., odnosno iznos od 17.348,14 EUR-a., što ista odbija učiniti. Sredstva kredita dijelom su utrošena za pokriće ranijih kreditnih obveza stranaka, dijelom za uređenje posebnih dijelova zgrade u Makarskoj, Vukovarska 24, izgrađene na č. zem. 1735/4, ZU 1892, K.O. Makarska-Makar, koji su u vlasništvu stranaka, dijelom za uređenje stambenog prostora koji danas koristi sin stranaka Mate Radić, a kojega su stranke kao njegovi roditelji dogovorno uredili za njega iz sredstava kredita, a isto tako stranke su dogovorno pomogle svome sinu da podmiri manje dugove. Kako tužena nije ispunila svoju obvezu prema tužitelju pobliže navedenu u toč.V ove tužbe, to tužitelj podnosi ovu tužbu sudu.

2. U odgovoru na tužbu tužena u cijelosti osporava tužbu, prije svega ističe se kako kredit podignut temeljem Ugovora o kreditu sklopljenim s OTP bankom d.d. u iznosu od 340.000,00 tisuća kuna, s rokom otplate od 10 godine (120 obroka, a koji iznos je osiguran založnim pravom ne predstavlja bračnu stečevinu tužene Sonje Radić i tužitelja Nikše Radića te stoga tužena nije obvezna vratiti i vraćati navedeni kredit u jednakim dijelovima. Naime, obiteljsko pravo bračnu stečevinu definira kao imovinu koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine (članak 248. ObZ-a). U bitna obilježja bračne stečevine se tako ubrajaju: imovina, rad, trajanje bračne zajednice i suvlasništvo kao pravna narav bračne stečevine. Trajanje bračne zajednice, kao bitno obilježje bračne stečevine, vremensko je određenje značajno za pitanje stjecanja imovine koja bi trebala biti predmet bračne stečevine. Za postojanje bračne zajednice potrebna je volja (animus) bračnih drugova,

bez obzira žive li bračni drugovi faktički odvojeno, primjerice ako jedan od njih živi i radi u jednom gradu ili državi, a drugi sam ili s djecom živi u drugom gradu ili državi. Nasuprot tome, uslijed nedostatka volje za bračnom zajednicom, primjerice ako bračni drugovi više ne dijele životne sadržaje, ne komuniciraju, ne izlaze zajedno, ne održavaju intimne odnose i sl., bračna zajednica prestaje. Bračna zajednica parničnih stranaka prestala je postojati početkom 2017. godine, obzirom bračni drugovi, ovdje parnične stranke, nisu dijelili životne sadržaje i još prije početka 2017. godine, jer je tužitelj već tada duže vrijeme te životne sadržaje dijelio s drugom osobom, a u stanu koji je nekoć predstavljao njihov zajednički dom dolazio bi povremenu vidjeti djecu, te kako bi uzeo osobne stvari poput odjeće, dok je „službeno“ iselio u prosincu 2017. godine.

3. Podneskom od 31. siječnja 2024. tužitelj navodi kako je netočan navod da predmetni kredit ne predstavlja bračnu stečevinu stranka, jer da je isti podignut nakon što je prestala bračna zajednica stranaka. Predmetni kredit podignut je za vrijeme trajanja bračne zajednice stranaka, koja nije prestala početkom 2017. godine, već prosincu mjesecu 2017., jer da je bračna zajednica stranaka prestala prije podizanja predmetnog kredita, to bi, a što je uobičajeno u većini slučajeva, s rijetkim iznimkama u koje na spada predmetni odnos stranaka, životno i logično, dovelo do teško poremećenih odnosa među strankama, u kojem slučaju tužena zasigurno ne bi pristupila potpisivanju ugovora o kreditu i, što više, ne bi založnim pravom opteretila svoju nekretninu. Isto tako, netočni su i neistiniti navodi tužene da su sredstva kredita uložena isključivo u posebne stambene uporabne cjeline koje su u isključivom vlasništvu tužitelja i njegovog oca. Najprije se ističe da u vrijeme kada je kredit podignut, 26.07.2017. godine, nije bila razvrgnuta suvlasnička zajednica između tužitelja, tužene i oca tužitelja Mate Radića, već je to učinjeno naknadno, u prosincu 2017. kada je sklopljen ugovor o darovanju između tužitelja i tužene, kao supružnika (članak 2. ugovora o darovanju nekretnine od 14.12.2017.), koji ugovor, polazeći od stvarne volje stranaka, predstavlja ugovor o uređenju odnosa bračnih drugova. Sredstva kredita utrošena su, kao što je to tužitelj i naveo u tužbi, dijelom za pokriće ranijih kreditnih obveza stranaka, dijelom za uređenje posebnih dijelova zgrade u Makarskoj, Vukovarska 24, izgrađene na č. zem. 1735/4, ZU 1892, K.O. Makarska-Makar, koji su u vlasništvu stranaka, dijelom za uređenje stambenog prostora koji danas koristi sin stranaka Mate Radić, a kojega su stranke kao njegovi roditelji dogovorno uredili za njega iz sredstava kredita, a isto tako stranke su dogovorno pomogle svome sinu da podmiri manje dugove u kojima se je isti našao.

4. U tijeku postupka sud je izveo dokaz pregledom rješenja R1 Ob-1/12-6 od 24. veljače 2021., ugovora o kreditu broj 170726179684-CP od 26. srpnja 2017. izvotka iz zemljišne knjige za zk. ul. 1892, potvrde (solemnizacije) privatne isprave "U Makarskoj, 2. kolovoza 2017.", dodatka ugovora o kreditu od 25. srpnja 2017. "U Makarskoj, 10. kolovoza 2017.", potvrde (solemnizacije) privatne isprave "U Makarskoj, 11. kolovoza 2017.", izvotka iz zemljišne knjige za zk. ul. 1892, pregleda otplatnog plata za kredit broj 170726179684 od 1. siječnja 2023. do 30. studenog 2023., od 1. veljače 2021. do 31. prosinca 2022., potvrde o stanju po kreditu " U Makarskoj, 8. studenog 2023.", dopisa upućenog od strane odvjetnika Željka Ravlića tuženoj Sonji Radić od 23. kolovoza 2023., dopisa upućenog od strane Ane Štrbac Agić tužitelju Nikši Radiću od 29. kolovoza 2023., izvotka iz katastarskog plana za k.č.br. 760/2, 760/1, prijepisa posjedovnog lista broj 3773, 770, izvotka iz zemljišne knjige za zk. ul. 1892, troškovnik

rada izrađen od strane Ureda ovlaštenog inženjera graditeljstva Tonke Aljinović Gojak " Makarska, srpanj 2017.", rješenje Hrvatske Komore inženjera građevinarstva Klasa: UP/I-211-01/06-01/264 od 23. srpnja 2012. o osnivanju Ureda za samostalno obavljanje poslova projektiranja i stručnog nadzora građenja, ugovora o darovanju nekretnine od 14. prosinca 2017., podataka OTP banke o pregledu svih obveza Nikše Radića, prometa za račune 724701329977, za datum valute od 1.1.2019. do 9.11.2023. – promet i stanje na početku i kraju perioda – svi prometi – Analitika, saslušanjem parničnih stranaka, saslušanjem svjedoka Mate Radića, Nikole Radića, Alenke Milanov, Sandre Franković Nikolac, Danijele Bekan i Lucije Gudelj.

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25., dalje ZPP) ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja radi isplate iznosa od 17.348,14 eur sa osnova potraživanja temeljem bračne stečevine.

7. Među strankama nije bilo sporno da suda su stranke zajedno podigle kredit u OTP banci 2017., temeljem kojeg je nastalo potraživanje u utuženom iznosu.

8. Među strankama sporno je da li je tužena u obvezi podmiriti utuženi iznos, odnosno da li isti predstavlja bračnu stečevinu.

9. Uvidom u Rješenje Općinskog suda u Makarskoj br. R1 Ob-1/2021-6 od 24. rujna 2021. utvrđeno je da je istim razveden brak zaključen dana 28. svibnja 1988. u Makarskoj između Sonje Radić i Nikše Radića koji je upisan u maticu vjenčanih matičnog područja Makarska za godinu 1988. pod rednim brojem 29.

Uvidom u Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama utvrđeno je da je isti sklopljen između OTP banke d.d. Zadar, Nikše Radića kao korisnika kredita / zalogodavca i Sonje Radić kao bračnog druga korisnika kredita / zalogodavca, pod brojem 170726179684-CP, na iznos od 340.000,00 HRK. Ugovor je sklopljen u Makarskoj dana 26. srpnja 2017., isti je solemniziran po javnom bilježniku Anti Barbiću dana 2. kolovoza 2017. pod brojem OV-8694/17 te je svaka stranica ugovora potpisana i od Nikše Radića i od Sonje Radić. Dana 10. kolovoza 2017. sklopljen je dodatak jedan ugovoru o kreditu koji je također solemniziran od strane javnog bilježnika Ante Barbića dana 11. kolovoza 2017. pod brojem OV-9042/17.

Uvidom u izvadak iz zemljišnih knjiga broj 1892 k.o. Makarska - Makar utvrđeno je da je u isti upisana kat. čest. 1735/4, kuća, zgrada, garaža i dvorište ukupne površine 492 m², da je na istoj uspostavljeno etažno vlasništvo s time da suvlasnički dio pod brojem E-1. i E-3. je u vlasništvu Nikše Radića, pod brojem E-2, E-5 i E-6 je u vlasništvu Sonje Radić, dok suvlasnički dio pod brojem E-4 je u vlasništvu Mate Radića.

Uvidom u dopis OTP banke od dana 17. siječnja 2024. utvrđeno je da je iznos realiziranog kredita iznosio 45.125,75 EUR s time da je do dana 9. studenog 2023. ukupno uplaćen iznos od 19.965,49 EUR. Navedenom dopisu priložen je pregled obaveza klijenta kao i promet za račun navedenog kredita.

Uvidom u ugovor o darovanju nekretnina utvrđeno je da je isti sklopljen između Nikše Radić i Sonje Radić dana 14. prosinca 2017. i tim ugovorom je Nikša Radić darovao Sonji Radić svoje suvlasničke dijelove označene kao etažno vlasništvo E-2, E-5 i E-6. Potpisi navedenom ugovoru su ovjereni od strane javnog bilježnika Anamarije Arapović Vranješ dana 15. 12.2017. pod brojem OV-4456/17 i OV-4457/17.

10.1. U dokazne svrhe izveden je dokaz saslušanje parničnih stranaka te svjedoka Mate Radića, Nikole Radića, Alenke Milanov, Sandre Franković Nikolac, Danijele Bekan i Lucije Gudelj.

10.2. Tužitelj Nikša Radić u bitnom je naveo kako su on i tužena još bili u braku kada je sklopljen ugovor o kreditu. Predmetni ugovor otplaćuje on, a sredstava dobivena tim kreditom upotrijebili su za zatvaranje ranijeg kredita, kao i za renoviranje studio apartmana na prvom katu. Raniji kredit je bio otvoren kod PBZ banke, bio je podignut na iznos od 30.000,00 EUR-a s time da u vrijeme zatvaranja ostao je nepodmireni dio od preko 20.000,00 EUR-a. Taj kredit iskoristili su za podizanje krova i studio apartmana na prvom katu. Taj studio apartman na prvom katu je u njegovom vlasništvu. Također iznos od 15.000,00 kn dali su sinu Mati Radiću da podmiri svoje dugove. U stanu na I. katu. a koji se srediavao sredstvima kredita, sada živi njegov sin. U vrijeme kada je podignut kredit nisu bili riješeni imovinske odnose sa suprugom. U vrijeme sačinjenja ugovora o darovanju nekretnine 14.12.2017. nije živio sa suprugom, otišao je u studenom te godine. Prije nego što sam otišao prethodile su učestale svađe, ali oni su živjeli skupa. Nije mu poznato zašto u ugovoru o darovanju piše da stranke žive u zajedničkom kućanstvu, budući je otišao u studenom 2017., tužena je pisala taj ugovor.

10.3. Tužena Sonja Radić u bitnom je navela kako su podigli taj kredit da bi zatvorili kredit koji su već imali otvoren kod PBZ banke. Taj kredit je bio u iznosu od 30.000,00 EUR-a i njime su napravili krovšte cijele kuće. Ne zna koji iznos je već bio podmiren u vrijeme zatvaranja kredita, ali je bio manji iznos od onog kojeg je naveo Nikša Radić. Njihov sin Mate Radić je htio sebi napraviti apartman u toj kući, ali on je izgubio novac i tada su mu željeli pomoći, u više navrata davali su mu određene iznose da bi vratio svoje dugovanje, s time da sada ne može reći o kojem iznosu se radi, ali se ne radi o malom iznosu. Budući da njihov sin više nije bio u mogućnosti napraviti apartman, oni su krenuli to raditi i to na način da su odvojili sobu od stana u vlasništvu Mate Radića oca tužitelja, s time da je sprema već bila na ime Nikše Radića i to su sve pretvorili u dnevni boravak, odnosno u jednosobni apartman koji se nalazi na etaži na kojoj je Mate Radić vlasnik i taj apartman ima svoje dvorište i svoj poseban ulaz. Također su u podrumu ukopali jednu prostoriju i spojili je s prostorijom koja je bila u vlasništvu Mate Radića, oca tužitelja. Ta prostorija nije u roh bau izdanju, zidovi nisu bojani, ali ima pvc otvore i funkcionalni namještaj te je kupaona potpuno opremljena. Dakle novac iz kredita utrošen je za zatvaranje ranijeg kredita, dio su dali sinu, a dio je išao za renovaciju kuće. Prije kada bi se dizao kredit uvijek bi se dizao na cijelu kuću, što znači da su u potpisu bili Nikša i Mate Radić, no navodi kako je predložila da se za ovaj kredit hipoteka stavi na njihov stan, a taj stan je sada u njezinom vlasništvu. Napominje da sin Mate Radić od kada se oženio više ne živi u tom stanu, već živi u stanu svoje supruge, isto u Makarskoj, a u taj stan povremeno dolazi, npr. kada imaju neke proslave. Ključ od tog stana tužiteljica više nema, vratila ga je, a ključ imaju Nikša, Nikšin otac Mate i sin Mate. Mlađi sin živi u drugom apartmanu, koji je u vlasništvu tužiteljice. Istakla je da su se rastali u prijateljskim odnosima, zajedno su otišli kod javnog bilježnika i potpisali ugovor o darovanju, a smatrala je da nema potrebe da se

u taj ugovor stavlja i predmetni kredit, budući su dogovorili da će Nikša otplatiti taj kredit, a da ću se ona brinuti oko djece. Tužiteljica je koristila stan koji je kasnije koristio sin Mate do prije otprilike 2 godine, ključ je imala od trenutka sklapanja ugovora o darovanju nekretnine, pa do prije otprilike 2 godine. Taj stan je napravljen 2017. i od tada u tom stanu je živio sin Mate, s time da je prvo živio sa svojom prvom suprugom, onda se razveo, pa je živio sam, a potom je živio sa svojom suprugom. Ona u tom stanu nije živjela, već je imala ključ i taj stan je čistila u vrijeme dok je sin sam živio u tom stanu. U vrijeme kada su sačinili ugovor o darovanju tužitelj i ona su živjeli u istom stanu, ali su njihovi odnosi već dugo bili narušeni. Živjeli su kao roditelji koji imaju zajedničku djecu, u to vrijeme još joj nije palo na pamet da bi se jednog dana mogli razvesti, ali su odnosi već bili narušeni. Početkom prosinca Nikša i ona su razgovarali i ona mu je rekla da više s njim ne želi živjeti u istom stanu i da izabere bilo koji drugi apartman u kući, no on je tada otišao iz kuće i sedam dana nakon toga su se našli kod javnog bilježnika i potpisali ugovor o darovanju nekretnine.

10.4. Saslušani svjedok Mate Radić, sin stranaka, iskazao je kako mu je poznato da je kredit sklopljen oko 2017., nisu mu poznati svi detalji. Zna da je s tim kreditom zatvoren raniji kredit koji su podigli njegovi roditelji, a drugi dio tog kredita iskorišten je radi izgradnje njegovog stana u toj istoj obiteljskoj kući. Taj stan sada nije u njegovom vlasništvu, nego je u vlasništvu njegova oca. Kada je taj stan napravljen navodi kako je u njemu živio 5 - 6 godina. Taj stan je sada prazan, iz njega je iselio od prije otprilike 2 godine, te je preselio u kuću od svoje supruge. Tamo rijetko dolazi, ponekad zna doći njegova supruga da taj stan očisti. Iz priče njegove majke poznato mu je da je postojao dogovor između nje i njegova oca oko otplate tog kredita i to na način da će njegov otac otplatiti taj kredit, a da se ona brine o bratu i njemu. Detalji oko toga mu nisu poznati, jer u tome nije sudjelovao. O dogovoru oko kredita nije ništa čuo od svoga oca.

10.5. Svjedok Nikola Radić, sin stranaka, iskazao je kako mu je poznato da je taj kredit dignut 2017., kredit glasi na oca, a pretpostavlja da je i majka sudužnik, s tim kreditom zatvoren je drugi kredit koji je bio podignut za sanaciju krova, a također je i dio novaca utrošen za gradnju stana bratu, odnosno većina novaca je otišla za stan. Od kada je taj stan napravljen, on se ljeti iznajmljuje turistima, dok je prije brat tamo živio zimi. Od kada je njegov brat dobio dijete, prije otprilike 2 – 3 godine, tada je iselio iz predmetnog stana. Ključeve od tog stana ima njegov otac, a pretpostavlja i brat, budući se on bravi rezervacijama. Nije mu poznato kome ide novac od iznajmljivanja. Iz priča majke, a sjeća se da mu je to govorila u zimu 2017., na 2018. godinu, poznato mu je da je postojao dogovor između nje i njegova oca da otac otplaćuje taj kredit, a da se majka brine o njemu i o bratu. Nije čuo nikakve druge priče u kući oko tog kredita, nitko se na ništa nije žalio. Nije mu poznato kome je taj stan u diobi između roditelja pripao, trebao je pripasti bratu, a zna da se i majka brinula o rezervaciji i čišćenju tada.

Dok su roditelji bili zajedno oni su njegov fakultet financirali zajedno, a nakon što su se razdvojili, njegov fakultet je plaćao otac.

10.6. Svjedokinja Alenka Milanov, sestra tužene, iskazala je kako su sestra i ona jako bliske, povezana je sa cijelom porodicom i zato joj je i poznato sve što se dešavalo. Kredit je dignut 2017., dok su njezina sestra Sonja i Nikša još uvijek živjeli skupa. Taj kredit je dignut kako bi se refinancirao drugi kredit koji je podignut radi renovacije krova, a također je podignut i za izgradnju stana koji je trebao pripasti njihovom sinu Mati. Taj stan je dovršen 2017. i čim je napravljen počeo se iznajmljivati, iznajmljivao se gostima ljeti, dok je zimi u njemu živio Mate. Mate sada živi kod svoje supruge, a misli da se odselio iz tog stana prije 2 godine kada je dobio dijete, a možda i malo prije. Napominje

da se novci iz tog kredita nisu ulagali u zajednički stan, već samo za izgradnju stana koji je trebao pripasti Mati. Taj stan nije legalan, podjelom je taj stan pripao Nikši, ali prilikom izgradnje dio stana je izgrađen na dijelu koji je pripadao Nikšinom ocu. Također se iznajmljivao i veliki stan ljeti, to je čak jedno vrijeme Sonja i vodila i nakon što su se rastali, a također je i Sonja iznajmljivala svoj stan. Taj stan koji se radio, u početku je Sonja vodila rezervacije za njega i čistila nakon gostiju, a novac je išao Mati, misli da sada rezervacije vodi Mate sa svojom suprugom, a novac ide njima. Poznato joj je da je postojao dogovor između Sonje i Nikše da će Nikša preuzeti otplatu tog kredita, a da će se Sonja brinuti o djeci. Naime, ona je plaćala režije za svoj stan, ali i za stanove u kojima su joj živjeli sinovi, a također je plaćala i druge račune. Za taj dogovor je čula od Sonje u vrijeme kada se sve to dešavalo krajem 2017.g. Od Nikše nije ništa čula da bi govorio o tom kreditu.

10.7. Svjedokinja Sandra Franković Nikolac iskazala je kako poznaje i tužiteljicu i tuženika, radila je sa njih oboje u Biokovci. Njihova djeca su išla zajedno u osnovnu školu i znala je doći kod njih u kuću. Navodi da je prije poznavala Nikšu, a kasnije je upoznala Sonju i dugo vremena su svi bili prijatelji. Sa Sonjom i dalje kontaktira, dok sa Nikšom više ne kontaktira, ali se uvijek se pozdrave kada se vide. Poznato joj je da su oni imali poremećene odnose i prije podizanja tog kredita, kredit je podignut 2017.g., a on je podignut da bi se otplatili raniji dugovi i da bi se njihovom starijem sinu Mati sagradio apartman. Poznato joj je da već u vrijeme podizanja tog kredita je postojao dogovor da će Nikša otplatiti taj kredit, a da će se Sonja brinuti o djeci. O tom dogovoru je čula od Sonje, sa Nikšom nikada nije razgovarala o tom kreditu, a za taj dogovor u vezi plaćanja je čula 2018. ili 2019.g. Napominje da i nakon što su se razišli Sonja je nastavila čistiti stan koji je u vlasništvu Nikše, a koji se iznajmljivao turistima. Ona ga je znala upitati da li ima neke goste kada joj je taj apartman bio prazan. Zna da je Sonja za djecu kuhala, prala i održavala domaćinstvo. Ne zna što je radio Nikša, niti joj nije poznato tko je plaćao fakultet.

Bračna zajednica Nikše i Sonje prestala je postojati 4 – 5 godina prije dizanja kredita.

10.8. Svjedokinja Danijela Bekan iskazala je kako tužitelj i ona žive zajedno od prosinca 2017.g. i sva saznanja ima od Nikše. Poznato joj je da su se oni dogovorili oko podjele imovine i tada je rađena darovnica kojom je preneseno vlasništvo dijela nekretnine. Vezano uz kredit dogovor je bio da će Nikša nastaviti plaćati kredit, budući je kredit i glasio na njegovo ime, no i tužena je preuzela neke obaveze, a koje nije ispoštovala. Tako je naprimjer preuzela obavezu plaćanja interneta, no Nikši je jednog dana isključen Internet i saznao je da je pokrenut ovršni postupak. Svjedokinja napominje da je on svoj dio dogovora ispoštovao, ona nije i stoga je pokrenut ovaj postupak. Kredit je podignut kako bi se refinancirao stari kredit i uredio stan za sina Matu koji se u to vrijeme trebao oženiti. Poznato joj je da je Mate svako ljeto morao iseljavati iz toga stana, budući je tužena taj stan iznajmljivala ljeti i ona je uzimala novac od iznajmljivanja. Tužena je iznajmljivala taj stan sve od kada su oni počeli živjeti zajedno, pa sve u nazad dvije godine kada je Nikša zahtijevao da ona vrati ključ od tog apartmana i taj ključ da sinu Mati. Tada je bilo problema, budući je tužena morala otkazati rezervacije. Svjedokinja napominje da računi za cijelu kuću, pa tako i za taj apartman dolaze na ime Nikšinog oca. Tužena je trebala održavati prizemlje koje se iznajmljivalo turistima, no to je prestala nakon dvije godine, također je prerezala kablove struje te odvajala vodu i time je pravila štetu. Stariji sin u to vrijeme imao je 29-30 godine i živio je sa svojom djevojkom za koju se i oženio, drugi sin Nikola je živio u Splitu, bio je na fakultetu i otac mu je plaćao stan i školarinu. Nije postojao dogovor između tužitelja i tužene vezano za iznajmljivanje stana koji je bio predviđen da u

njemu živi sin Mate, taj stan je sređen da bi u njemu živio njihov sin, a ne da bi se iznajmljivao turistima. U vezi s tužiteljem je od listopada 2017.

10.9. Svjedokinja Lucija Gudelj iskazala je kako je jako dobra prijateljica sa Alemkom koja je sestra od Sonje, dok Nikšu baš ne poznaje dobro. Zna da je između Nikše i Sonje bilo problema i da su se kasnije i razveli, a od Sonje Radić joj je poznat i njihov dogovor koji su imali. Oni su podijelili svu svoju imovinu, a što se tiče kredita dogovorili su se da će isti plaćati Nikša, dok će Sonja snositi sve troškove oko djece, ona im je kupovala odjeću i davala džeparac, dok je Nikša samo plaćao stan mlađem sinu Nikoli, dok je studirao. Poznato joj je da je taj kredit podignut kako bi se zatvorio raniji kredit i kada bi se uredio stan za starijeg sina Matu. Poznato joj je da je taj stan sada u vlasništvu Nikše Radića, prije se taj stan iznajmljivao, to su vodili Sonja i Mate, s time da pretpostavlja da je sav novac išao Mati. Nakon nekog vremena, Nikša je uzeo ključ od tog stana, jedno vrijeme u tom stanu je živio i njihov sin Mate sa svojom djevojkom. Sonja je djeci davala novac za hranu, odjeću, obuću, režije, kupovala im je knjige i gledano finansijski bila im je potpora za sve što im je trebalo. Ona bi kod Sonje sigurno dolazila 5 – 6 puta mjesečno, a i češće dok je Alenka kod nje živjela i bila je prisutna kada bi je nazvali sinovi i rekli Sonji da im je potreban novac i tada bi im ona odgovorila da će im uplatiti na račun. Ne sjećam se koliko puta su je tako sinovi zvali.

U ožujku 2016.g. sa svojim zborom bila je na gostovanju u Dubrovniku i tada je vidjela Nikšu sa nepoznatom ženskom osobom, ostala je jako iznenađena, misli da se i on tada jako iznenadio, ona je o tome odmah obavijestila Alenku, a kasnije je razgovarala sa Sonjom, koja joj je rekla da su odnosi među njima narušeni već nekih 4 – 5 godina.

10.10. Nije izveden dokaz finansijskim vještačenjem, kao ni vještačenjem po vještaku geodetske i građevinske struke, budući isti nisu bili potrebni za postupak, sve sukladno načelu efikasnosti i ekonomičnosti postupka.

11. Sud je prihvatio iskaze svjedoka kao vjerodostojne i istinite u pretežitom dijelu, budući su isti iskazivali sukladno jedni drugima, kao i sukladno drugim dokazima u spisu.

Sud nije prihvatio istinitim iskaze svjedoka Mate Radića, Nikole Radića, Alenke Milanov i Lucije Gudelj u dijelu u kojem su iskazivali o dogovoru stranaka oko otplate kredita, odnosno da je postojao dogovor da će tužitelj preuzeti obvezu otplate kredita. Svi su naveli da saznanja o tome imaju isključivo od tužene Sonje Radić, s time da svjedoci nisu precizirali taj dogovor, osim da se tužena obvezala brinuti za djecu.

Sud nije poklonio vjeru iskazu svjedokinje Sandre Franković Nikolac u dijelu u kojem je iskazala da je već u vrijeme potpisivanja Ugovora o kreditu između stranaka postojao dogovor da je tužitelj plaćati kredit, budući je to suprotno iskazu tužene, koja je navela da u vrijeme ugovaranja kredita još joj nije palo na pamet da bi se jednog dana mogli razvesti, ali su odnosi već bili narušeni, slijedom čega ovaj sud zaključuje da stranke tada nisu razgovarali o obvezi vraćanja kredita u slučaju razvoda.

12. Nakon provedenog dokaznog postupka ovaj sud je utvrdio da su tužitelj Nikša Radić i tužena Sonja Radić bili u braku, da su živjeli skupa i da su u veljači 2017. zajedno podignuli kredit. Taj kredit je utrošen za zatvaranje ranijeg kredita, za renovaciju kuće i za podmirivanje novčanih potreba njihovog zajedničkog sina. U vrijeme adaptacije predmetna nekretnina je bila zajednički dom strana, oni su adaptirali kuću kako bi napravili stan za svojeg sina, slijedom čega osnovano navodi tužitelj da navedeni kredit predstavlja bračnu stečevinu.

13. Iako svjedoci navode da su odnosi između stranaka u vrijeme podizanja kredita bili narušeni, sama tužiteljica Sonja Radić je navela da u vrijeme dizanja kredita živjeli su kao roditelji koji imaju zajedničku djecu, u to vrijeme još joj nije palo na pamet da bi se jednog dana mogli razvesti. Kredit je bio utrošen za njihove zajedničke potrebe kao obitelj. I sestra tužiteljice, svjedokinja Alenka Milanov navela je da je kredit podignut 2017., dok su njezina sestra Sonja i Nikša još uvijek živjeli skupa, dok su i tužitelj Nikša Radić i tužena Sonja Radić naveli da je tužitelj odselio iz njihovog doma u prosincu 2017, dok je kredit podignut u veljači 2017. Svjedokinja Danijela Bekan iskazala je kako tužitelj i ona žive zajedno od prosinca 2017.g., a da su u vezi od listopada 2017.

14. Slijedom svega navedenoga, ovaj sud zaključuje da iako su tužitelj i tužena u vrijeme podizanja kredita imali nesuglasica u braku, u to vrijeme je još postojala bračna zajednica, odnosno u to vrijeme stranke nisu još razmišljale da bi bračnu zajednicu mogli prekinuti, već su imali planove za budućnost, te je kredit i podignut kako bi se izvršila renovacija kuće i podigla kvaliteta života obitelji.

15. Iako je svjedokinja Lucija Gudelj iskazala da je u ožujku 2016. vidjela Nikšu sa nepoznatom ženskom osobom, da je o tome odmah obavijestila Alenku, sestru tužene, a kasnije i razgovarala sa tuženom, koja joj je rekla da su odnosi među njima narušeni već nekih 4 – 5 godina, ti navodi nisu utjecali na uvjerenje suda o postojanju bračne zajednice, budući su stranke i dalje živjele zajedno i zajedno privređivale, odnosno zajedno su i podigli kredit kako bi ulagali u kuću koja je tada bila njihov zajednički dom.

16. Odredbom čl. 44. Obiteljskog zakon ("Narodne novine" br. 103/15., 98/19., 47/20., 49/23., 156/23., dalje ObZ) propisano je da za obveze koje je jedan bračni drug preuzeo radi namirenja tekućih potreba bračne i obiteljske zajednice, kao i za obveze koje su bračni drugovi preuzeli zajednički u vezi s bračnom stečevinom, odgovaraju oba bračna druga solidarno bračnom stečevinom i vlastitom imovinom. Ako je radi namirenja zajedničkih obveza iz suvlasničkoga dijela bračne stečevine ili iz vlastite imovine jednoga bračnog druga naplaćeno više nego što iznosi njegov dio duga, taj bračni drug ima prema drugom bračnom drugu pravo na naknadu toga iznosa iz njegova dijela bračne stečevine, odnosno iz njegove vlastite imovine. Smatra se da su bračni drugovi za obveze iz stavka 1. ovoga članka odgovorni u jednakim dijelovima ako nisu drukčije ugovorili.

17. Dakle, budući su ispunjene pretpostavke predviđene odredbom čl. 44. ObZ-a, to je valjalo obvezati tuženu na isplatu polovice isplaćenih sredstava OTP-banci, dok sama visina obveze nije bila sporna tijekom postupka, odnosno ista je utvrđena potvrdom OTP Banke.

18. Tijekom postupka tužena je isticala da nije u obvezi platiti navedeni iznos, budući među strankama postojao dogovor da će se ona brinuti o djeci, a Nikša Radić da podmiruje rate kredita.

19. O navedenom dogovoru govorili su i njihovi sinovi, i svjedoci Alenka Milanov, Sandra Franković Nikolac i Lucija Gudelj, no svi su naveli da o tom dogovoru imaju saznanja isključivo od tužene Sonje Radić. Također iz iskaza svjedoka proizlazi da je Nikša Radić financirao školovanje sina u Splitu.

20. Ovdje valja napomenuti da u to vrijeme stariji sin stanaka je imao skoro 30 godina i ubrzo se je ženio, slijedom čega nije razvidno o čemu je to majka oko njega morala brinuti. Drugi sin je živio u Splitu i njegov studij je financirao otac.

21. Nedvojbeno je da je postojao neki dogovor između stranaka oko plaćanja kredita, no razvidno je da do realizacije tog dogovora nije došlo, kao i da niti sve odredbe tog dogovora tijekom ovog postupka nisu precizirane, budući stranke različito iskazuju o istima, svjedoci samog dogovora ne postoje, a dogovor nije sačinjen u pisanoj formi.

22. Tužena je navela da je odredbom čl. 4. Ugovora o darovanju nekretnine od dana 14. prosinca 2017., kojom je određeno da darovatelj izjavljuje da nema nikakvih potraživanja s osnove darovanja za predmetne nekretnine, uređeno predmetno pitanje, no takve navode ovaj sud ocjenjuje kao neosnovane. Naime, predmet tog ugovora je darovanje nekretnina, a ne potraživanje s temelja Ugovora o kreditu, dakle potpuno drugi pravni posao, nezvezano za to što su predmet osiguranja kredita darovane nekretnine. Tom izjavom je tužitelj izjavio da nema potraživanja u svezi darovanja, a ne da nema nikakvih potraživanja prema tuženoj.

23. Dakle, budući da tužena Sonja Radić tijekom postupka nije dokazala da temeljem sporazuma sa tužiteljem nije u obvezi plaćati navedeni kredit, to je u obvezi podmiriti svoj udio u potraživanju, odnosno odlučeno je kao u izreci pod točkom I.

24. Tijekom postupka tužena je istaknula prigovor zastare i sud taj prigovor ocjenjuje neosnovanim.

Odredbom čl. 214. i 215. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., 69/26., dalje ZOO) propisano je da zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze, zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze, s time da se sud neće obazirati na zastaru ako se dužnik nije na nju pozvao. Zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

Nadalje, odredbom čl. 225. ZOO-a propisano je da tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

Budući se u konkretnom slučaju radi o potraživanju sa osnove bračne stečevine, odnosno regresa, radio se upravo o tražbini koja zastarijeva u roku od pet godina.

Kako je tužba podnesena 9. studenoga 2023., a prvo potraživanje je dospjelo dana 10. siječnja 2019., a što je utvrđeno potvrdom banke, na koju stranke nisu imale primjedbi, to je razvidno da nije nastupila zastara predmetne tražbine.

25.1. Tužbom je tužitelj potraživao iznos od 17.348,14 eur, dok je podneskom od 22. siječnja 2025. precizirao tužbeni zahtjev na iznos od 9.982,74 eur, odnosno navedenim podneskom tužitelj je smanjio tužbeni zahtjev.

Na ročištu održanom 11. veljače 2025. tužena je izjavila da ne pristaje na smanjenje tužbenog zahtjeva i da potražuje troškove koji su uzrokovani povlačenjem tužbe.

25.2. Odredbom čl. 193. st. 1. i 2. ZPP-a propisano je da tužitelj može povući tužbu bez pristanka tuženika prije nego što se tuženik upusti u raspravljanje o glavnoj stvari. Tužba se može povući i kasnije, sve do zaključenja glavne rasprave, ako tuženik na to

pristane. Ako se tuženik u roku od 15 dana od dana obavijesti o povlačenju tužbe ne izjasni o tome, smatrat će se da je pristao na povlačenje.

25.3. Budući je tužba djelomično povučena nakon što se je tuženik upustio u raspravljanje, a kako se je tužena izričito protivila povlačenju, to do povlačenja nije došlo, slijedom čega je sud u obvezi odlučiti o cjelokupnom tužbenom zahtjevu.

26. Kako je osnovano potraživanje tužitelja do iznosa od 9.982,74 eura, za preostali iznos do 17.348,14 eur, odnosno za iznos od 7.365,40 eur, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev., odnosno odlučeno je kao u izreci pod točkom II.

27. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama članka 154. stavka 1., 155. i 163. ZPP-a i Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/2023.).

Budući su tužitelji u cijelosti uspjeli u postupku, to im valja priznati trošak sastava tužbe, kao i pristupa na ročišta dana 6.11.2024., 11.2.2025., 16.10.2025., 29.01.2026., 26.5.2026. i 24.8.2026, svako po 100 bodova, kao i sastavak podnesaka od 31.1.2024. i 22.1.2025. (Tbr. 8.3. Tarife) po 50 bodova, odnosno 800 bodova, što pomnoženo sa vrijednošću boda od 2 eur daje iznos od 1.600,00 kn, sve uvećano za trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu, slijedom čega ukupni trošak iznosi 1.856,25 eur.

Kako je tužitelj uspio u omjeru od 57,5%, a tužena u omjeru od 42,5%, primjenjujući odredbu čl. 154. st. 2. ZPP-a, to tužena je u obvezi podmiriti troškove u omjeru od 15%, odnosno u iznosu od 278,43 eur.

Slijedom navedenoga, odlučeno je kao u izreci pod točkom III.

Makarska, 5. listopada 2026.

S U T K I N J A:

Mirjana Urlić

PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi Županijskom sudu, a putem ovog suda u tri primjerka.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se rješenje objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava

rješenja obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se rješenje objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se rješenje objavljuje smatra se da je dostava rješenja obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka istog.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis.

Broj zapisa: **9-3088e-214d7**

Kontrolni broj: **0975e-d17ed-a2b68**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.